

de set en set

MARTÍ AYATS

Romegueres

Un dels exercicis que, en major o menor mesura, tots hem hagut d'afrontar alguna vegada és trobar-nos amb la necessitat de desempallegar-nos d'una romeguera, aquella persona que ens entreté dels nostres quefers. Un fet que es produeix, especialment i curiosament, com més pressa tenim o quan anem enfeïnats fins a dalt. És complicat, si ens volem mantenir dintre dels termes de la cortesia i l'educació, aquest procés de compondre-se per sortir d'aquestes situacions, perquè moltes vegades solen convertir-se en un veritable atzucac. Per exemple, quan l'interlocutor et veu comprant en una botiga (que per norma, mira quina casualitat, sol ser de petites dimensions i és plena de gent) i entra per parlar amb

“ Un escenari que deixa una difícil escapatorià és aquell en què la romeguera t'agafa físicament, posant-te una mà a l'espatlla o passant un braç per la nuca, o et dóna copets a l'esquena o la panxa

tu. Un altre escenari que deixa una difícil escapatorià és aquell en què la romeguera t'agafa físicament, posant-te la mà a l'espatlla o passant un braç per la nuca, o et va donant copets a l'esquena o la panxa. En aquest punt gairebé ens trobem davant d'una missió impossible. No en parlem, ja, si hi afegim un altre factor de risc: que qui ens frena sigui una persona de la qual depenem en bona mesura per desenvolupar aspectes de la nostra activitat quotidiana. Segurament molts poden exhibir un extens anecdotari de situacions rocambolesques i també de solucions surrealistes per superar el compromís, per començar a explicar i no acabar. El que crec que no sabríem recordar amb tanta facilitat són les vegades en què nosaltres hem estat les romegueres, perquè segurament, i tal com els passa als altres amb nosaltres, no som conscients del nostre rol de destorbadors ocasionals.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Clients fidels i desconsideració

● Benvolguts senyors, vull aprofitar aquesta secció per tal de fer notar un cas que s'està produint cada vegada més, i crec que com a clients fidels hem de dir prou a aquesta manera desconsiderada d'actuar de les companyies d'assegurances. Sóc un assegurat de Medifiatc. Fa dues setmanes, conduint, vaig sentir una promoció per a nous assegurats que em va cridar l'atenció. Es produïa un estalvi el primer any d'un 40 per cent, i el segon, d'un 20 per cent. Això, sobre la meva pòlissa implica un estalvi considerable en dos anys de quatre xifres.

Em vaig posar en contacte amb una sucursal per tal que em fessin la proposta, i la tinc per escrit. He anat a la central de Girona, i com que sóc de Medifiatc no em poden aplicar el descompte o la promoció. He intentat des de fa deu dies, sense fruit, parlar amb el director de la sucursal de Girona, però és un home molt ocupat i fins divendres passat no ens va atendre. No vull dir res al respecte de les estratègies comercials de la companyia, però demostren un menyspreu cap als clients fidels que crec que no ens mereixem. Que quedi la meva queixa exposada, per tal que tots els assegurats de la companyia fem força perquè d'una vegada se'ns tingui en consideració i se'ns agraeixi, d'alguna manera, que si tenen feina és gràcies als mutualistes que paguem cada mes les nostres pòlisses. / JOAN VILLÀ. Llagostera (Gironès).

Felicitats, Joaquim Duran i Ametller

● Just a un pas d'haver dit adéu a una altra Setmana Santa, voldria amb aquestes

Senyor Guardiola, conseller de l'educació

● Molt agràida, senyor Guardiola, no per les copes, ni per les vibracions, ni tan sols pel Madrid-Barça, tot i que també. Gràcies per ajudar-nos, als mestres, en la nostra tasca educativa. Jo, que no seguia el futbol, m'assec un partit rere l'altre a esperar les seves declaracions, que gravo als fills i recomano als meus alumnes. Fa uns dies pensava que l'educació havia de ser representada per un mestre, professor o pedagog. Però, senyor Guardiola, m'ha demostrat que estava equivocada i que l'ha de representar algú amb la seva bona educació. Si va ser escollit català de l'any, no crec que fos només per les copes, sinó perquè molts voldríem prendre'l com a model a imitar pel seu saber fer. Penso que vostè exerceix de conseller de l'educació, mostrant-se diplomàtic, capaç d'acceptar derrotes i crítiques, modest amb guanys i encerts, i sobretot, respectuós amb els rivals, alhora que políticament correcte amb tothom. I si a vostè se li acabaven els adjectius per al gran Messi, a mi se'm mengen les raons per les quals li vull donar les gràcies. Si m'ho permet, l'agafo d'exemple i em pregunto si els nostres sindicats i el nostre conseller d'Educació coneixen el nom de prou centres o mestres i alumnes d'arreu, i prou pares i mares caixeres, mecànics o sense feina afectats per les bones i no tan bones decisions educatives. El 18 de maig hi ha un nou Barça-Madrid (vaga), però no hi podrem veure l'elegància del nostre entrenador blaugrana. Aquest partit només el disputen els entrenadors, i els jugadors ens deixen fora de joc. Els sindicats van a l'atac i el ministeri juga a les individualitats. Si us plau, anem a un estudi a fons abans del partit, juguem amb totes les possibilitats ben estudiades i finalment regaleu-nos una roda de premsa d'aquelles a què ens té acostumat el senyor Guardiola. / ROSER BUSQUETS. Les Masies de Voltregà (Osona).

ratlles felicitar l'amic i manaia Joaquim Duran i Ametller, president del Manípul de Manaies de Banyoles, que, després de quaranta anys comandant el maniple, ha deixat de ser centurió i ha deixat pas a noves generacions de banyolins que estimen i esperen sortir amb ànsia a la processó del divendres dels Dolors. Segur que la Setmana Santa 2010 ha estat ben especial per a qui al llarg de quaranta anys ha portat el comandament del manípul. No és fàcil deixar allò que estimes, i penso que l'acte que es va fer en acabat de la processó després del lliurament de guardons de traspasar el co-

mandament va omplir-lo d'emoció a ell i la seva família. Són d'aquells moments que, per a les persones que estimem allò en què creiem, són especials i inoblidables, ja que per a ell era la darrera vegada que sortia de centurió. Penso que la ciutat de Banyoles ha d'estar molt agràida a en Joaquim o en Quimet, com és conegut en l'àmbit amical, per haver portat a un cim tan alt el Manípul de Manaies de Banyoles, tant en el vestuari tan digne i de grans comandaments com pel que fa al nombre de participants, la biga que encapçala la desfílada dels manaies i l'estendard que van estrenar en la celebra-

ció del 60è aniversari, dissenyat amb gran estima pel manaia pifre gironí Xavier Masgrau, fill d'un banyolí molt estimat, Jordi Masgrau. A en Quimet, haver viscut aquest acte a la seva ciutat, Banyoles, amb la seva gent i amb els seus manaies, el deu haver omplert de goig, felicitat i ànims per continuar presidint aquest Manípul de Manaies de Banyoles. La meva amistat amb ell prové de quan vaig ser pendonista, i cada any no ha deixat mai de fer-me arribar el programa de Setmana Santa o les activitats que fan extres. Gràcies i felicitats, Joaquim. / MARIA CARME RIBAS I MORA, primera dona pendonista dels Manaies de Girona 1988.

3 a 1

● Diumenge passat, tres articles atacaven el Sant Pare i la jerarquia tossuda i obcecada. La crítica més subtil, la del senyor Reixach, que parlava d'ofuscació, dogmatisme i fidels enfevorits. Just al darrere, una carta recordava la feina i el bon exemple de tants capellans que sí que són fidels. Aquesta campanya coincideix amb l'any sacerdotal, i a mi m'està ajudant molt a resar pels mossens, també pels que s'han posat de peus a la galleda i per les seves víctimes, i també per les persones que estan duent a terme aquest atac mediàtic. / PAU MORALES. Girona.

Premis ADAC

● Totes les cartes al director i els articles sobre llengua catalana publicats a El Punt fins al proper dia 23 d'abril del 2010 participaran en una selecció per a un dels Premis de Normalització Lingüística i Cultural de l'Ateneu d'Acció Cultural (ADAC).

en sisif | JORDI SOLER

